

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 14 August 2006 06:47 - Last Updated Friday, 18 April 2008 20:48

காலத்தில் வடக்கு கிழக்கில் 56 ஆயிரம் வீடுகள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டன. 34 ஆயிரம் வீடுகள் சதேமாகின. 1987-1994 க்கு இடையில் புனரூத் தாரணம், புனர்திரிமானம், நிவாரணமாக 2265 கோடி ரூபா செலவு செய்யப்பட்டது. போர்ச் செலவீனம் மற்றும் பல்துறை சார்ந்து 1987 முதல் 1998 வரையிலான காலத்தில் (செலவு, சொத்தழிவு, உற்பத்தி இழப்பு) மிக விரிவானது.

1.நேரடிச் செலவு

நேரடியாக போருக்கான அரசின் செலவு
ரூபா

21232 கோடி

பொதுஜன பாதுகாப்பு மலேதிக செலவு
ரூபா

4000 கோடி

புலிகளின் போர்ச் செலவு
ரூபா

4200 கோடி

இடம்பெயர்வு சம்பந்தப்பட்ட செலவு
ரூபா

3800 கோடி

மொத்தம்
ரூபா

33392 கோடி

2.சொத்திழப்பு, புனர்திரிமாணச் செலவு

1987 - வடகிழக்கு புனர்திரிமாணச் செலவு
ரூபா

1040 கோடி

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 14 August 2006 06:47 - Last Updated Friday, 18 April 2008 20:48

1995 - வடகிழக்கு புனர்திரமாணச் சலவா
ரபா

4900 கோடி

வீடுகள் புனர்திரமாணம் (வடக்குகிழக்கு)
கோடி ரபா

1010

வடகிழக்கு வளியே வீடுமைப்பு
ரபா

450 கோடி

வடகிழக்கு வளியே அழிவுகள் (1998 பற்றுமதி)

11230 கோடி ரபா

1995 க்கு பின்
ரபா

2480 கோடி

3.உற்பத்தி இழப்பு

தொழில் நுண்ணர்கள் காரணமான இழப்பு
ரபா

11250 கோடி

வடகிழக்கு உற்பத்தி இழப்பு

1.1982 அபிப்படியில்

உற்பத்தி குறைவு மொத்தமாக

27300 கோடி ரபா

2.தேசிய வளர்ச்சி வீதத்தில்

வடக்குகிழக்கின் உற்பத்தி இழப்பு
ரூபா

39200 கோடி

உல்லாச பயணத்துறை

12000 கோடி ரூபா

அந்நியமூதலீட்டு

7500 கோடி ரூபா

மொத்த போர்ச் செலவு

151752 கோடி ரூபா

அழிவுகளைத் தவிர்த்த மொத்த செலவீனம்

130642 கோடி ரூபா

இந்த சமீப அமைப்பில் இலங்கையின் இன யுத்தம் தொடங்கிய 15 வருடத்தில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் 3 லட்சம் கோடி ரூபாவிற்கு மேல் அழிந்துள்ளது. இதில் பொருட்களின் அழிவுகள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. புலிகள் 2000 ஆண்டு வரை அண்ணளவாக 4260 கோடி ரூபாவை யுத்தத்துக்கு செலவு செய்துள்ளது. மதிப்பிடப்படுகின்றது. இதே காலத்தில் இராணுவம் 35118 கோடியை செலவு செய்துள்ளது. ஒட்டு மொத்தமாக தசீய வருமானத்தில் 50 முதல் 60 ஆயிரம் கோடி இராணுவத்துறை சார்ந்து அழிக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களின் அவலம் இப்படி உள்ளது என்றால், மனித உறவுகளில் அவலம் இதனை விட அகலமானது. சொந்த வாழ்விடத்தில் இருந்து அன்னியமாகும் உள்வியல் இழப்பு பலத்துறை சார்ந்தது.

2003ம் ஆண்டு மத்தியவங்கி தனது அறிக்கையில் யுத்தத்தில் இறந்தோரின் எண்ணிக்கை 60 ஆயிரத்துக்கும் 80 ஆயிரத்துக்கும் இடையேயுள்ளதாக இருக்கலாம் என்று தெரிவித்துள்ளது. யாழ் மாவட்டத்தில் இறந்த பொதுமக்களின் எண்ணிக்கை

ஏறக்குறைய 23 ஆயிரம் என அறிவித்த மத்தியவங்கி, அப்பிரதேசத்தில் இருந்து இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 1,05,500 எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. ஒரு சமீபகால குடியேற்ற நிகழ்வால் ஏற்பட்ட அதன் துயரம், யாழ் மட்டுக்குப்போலி மனப்பான்மையின் வளித்தோற்றத்தை விட அபி ஆழத்தில் ஏற்படுத்திய சதேம வளிக் குதிரியாத வடக்களாகவே உள்ளது. வடக்கில் இருந்து புலிகளால் துரத்தப்பட்ட முஸ்லீம் மக்களின் நிலையோ இதனைவிட சோகமானது. வடக்கு கிழக்கு மக்கள் சந்தித்த துயரங்கள் மலையளவானது. அவற்றில் சிலவற்றை பார்ப்போம்.

வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களின் பிரதான உழைப்பு விவசாயமாக இருந்தது. இதன் அழிவு எல்லையற்றது. இதைப் போல தமிழ் மக்களின் இரண்டாவது பிரதான உழைப்பாக மீன்பிடி அமைந்தது இருந்தது. இந்த உழைப்புக்கு நேர்ந்த அவலமான சதேமம் பற்றிய புள்ளிவிபரங்கள் அண்மையில் வளியாகியுள்ளது. யுத்தத்தின் இடக்காலமான 1989 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் பின்பி வடக்குகிழக்கில் மொத்த மீனவர் தொகை 269629 யாக இருந்தது. 560 மீன்பிடி கிராமங்கள் இருந்தன. தமிழ் மக்கள் தொகையில் மிகப் பெரிய உழைப்பின் ஆற்றலை வழங்கிய இந்த உற்பத்தித் துறை, முற்றாக இன்று மூடங்கிக் காணப்படுகின்றது. 1983 இல் யாழ்குடா மட்டும் 48 ஆயிரம் மெற்றிக் தொன்மீன் உற்பத்தி செய்தது. ஆனால் இது 2002 இல் 5 ஆயிரம் மெற்றிக் தொன்னே உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றலைக் கொண்டதாக நலிவுற்றுவிட்டது. குடாநாட்டில் 1989 இல் 101177 மீனவர்கள் காணப்பட்டனர். 2000 ஆண்டில் இது 31159 பரோக குறைந்து போனது. 1995 க்கு முன் 7466 மீனவர்களின் மீன்பிடிப் படகுகள் சதேமாகக் கப்பட்டது. மொத்த மீன்பிடிப் படகும் உபகரணங்களின் சதேமம் 182.45 கோடி ரூபாவாகும். இதனைவிட 12 ஐஸ் தொழிற்சாலைகள், வள்ளம் கட்டும் இடங்கள் என அனாதையும் அழிக்கப்பட்டன. ஒரு இனத்தின் உற்பத்தித் துறை முற்றாகவே ஈவிரக்கமின்றி அழிக்கப்பட்டதுவிட்டது. மீன்பிடி அறிவியல் மலடாகக் கப்பட்டதுள்ளது. பரம்பரையான கல்விமுறை சதேமானதால், தசீய பொருளாதார அடிப்படையிலான சிதைவுக் கப்பட்டதுள்ளது. அந்த உழைப்பில் இருந்து மக்கள் முற்றாக அன்னியமாகிய நிகழ்வு, அந்த உழைப்பின் மீதான ஆற்றலையே இல்லாததாகிவிட்டது. சமாதானம், அமைதி என்ற நாடகத்தில் மீன்பிடி கொஞ்சம் அங்குமிங்குமாக மீள முற்பட்டதுள்ள நிலையில், புலிகளின் வரி அதன் கழுவத்தில் கைவைத்துள்ளது. பல மீனவக் கிராமங்களில் புலிகளின் வரிக் கொடுமையை எதிராக போராடியதுடன், மீன்பிடிக்க மறுத்த நிகழ்வுகளும் அங்காங்கே கசிந்து வளிவருகின்றது. இந்த நிலையிலும் இன்று 82 கிலோ மீற்றர் கடல் பாதுகாப்பு வலையாக காணப்படுகின்றது. புலிகளின் கடல் பாதுகாப்பு வலயம் இதற்குள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. 67 மீன்பிடி கிராமங்கள் இராணுவ சீனிய பிரதேசமாக கைவிடப்பட்டதுள்ளது. ஒருபுறம் யுத்த பிரதேசமாகவும், மறுபுறம் அராஜகத்தை அடிப்படையாக கொண்ட சீறையாடலும் அமைதியாகி அதுவே சமாதானமாகியுள்ளது. சொந்த உழைப்பைக் கட்ட சூதந் திரமாக செய்ய முடியாது மக்கள் செய்வதறியாது கையைப் பிசைகின்றனர். ஓட்டு மொத்த வாழ்வின் அனாதைத் துறைகளையும் இழந்து, எதுவுமற்ற தசேத்தின் பிச்சைக் காரர் ஆகின்றனர்.

விவசாயம், மீன்பிடி என்ற பிரதான உழைப்பு யுத்தவெறியர்களின் சொந்த நலனுக்குள் சிக்கி அழிந்து வரும் நிலையில், வடக்கு கிழக்கில் 80 ஆயிரம் குடும்பங்கள் வறுமையைக் கோட்டுக்குக் கீழ் சினென்று உள்ளதுடன், வறுமையில் சிக்கியுள்ளனர். இந்த வறுமையின் துயரம் கடுமையானது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 60 சதவீதமான மாணவர்கள் பாடசாலை சிலைவதில்லை. ஒரு சமீப கமே கல்வியை இழந்து நிற்கின்றது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இன்று வாழ்வோரில் 85 வீதத்திற்கு மறேபட்டோர் இடம்பெயர்ந்து வாழ்பவர்களே. இந்த நிலைமையாழ் குடாவைவிட கிழக்கில் அதிகமான அளவில் உள்ளது. புள்ளிவிபரங்கள் பிறமூடியவில்லை.

சமீப அவலம் பன்முகத் தன்மை வாய்ந்தவை. யுத்தம் ஆண்களைக் குறிவதைத் தவிர்த்து வட்டையாடியதால், பெண்களின் விதவைக்கோலம் சமீப க கோலமாகியுள்ளது. இவர்களின் வாழ்வை மீம்படுத்த தசேய வீரர்களிடம் எந்த தசேய வலையைத் திட்டமும் கிடையாது. ஆனால் ஏகாதிபத்தியம் இவற்றைக் கொண்டு நாட்டில் ஊடுருவுகின்றது. 2004 மார்ச் மாதம் தசேய வீரர்களின் தலையைக் கம் உள்ள கிளிநொச்சியில், 4000 விதவைகளுக்கு சூயவலையைப் ப்பை வழங்க உலக உணவு திட்டத்தின் கீழ் சூழற்சியான கடனை வழங்கத் தொடங்கியுள்ளது. எந்த சூயவலையைப் ப்பும் வாழ்வைக் கொண்டோட்டக் கட்டிய நிலையில் இலங்கை இன்று இல்லா என்ற உண்மை இதற்குள் ஒருபுறம் தொடங்கி நிற்கின்றது. மறு தளத்தில் 2004 மார்ச் மாதமே தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் மைய புதிய கட்டிடத்தின் கிளிநொச்சிக்குச் சினெறிருந்த ஏகாதிபத்திய பிரதிநிதியான பிரிட்டிஷ் தப்துவர்ஸ்ரீ பன் இவன்ஸ் திறந்து வைக்கின்றார். எந்த மாவீரர் குடும்பமும் இதைத் திறக்கவில்லை. சமீப அவலம் இந்தளவும் மலினமாகப் பட்ட நிலையில், கொள்ளைக் காரர்களிடம் மறுபடியும் சிறையாட தாரைவார்க்கப்பட்டு இருப்பதை இவரை சாட்சிப்படுத்தி நிற்கின்றது. காட்டிக் கொடுப்புகள் அன்றாட நிகழ்வாகி வருகின்றது. மனித அவலங்கள் மறுபக்கத்தில் எல்லையற்றதாக உள்ளது.

மனித அவலங்களின் பல்வற்று புள்ளி விபரங்கள் மூழாமையாக கிடக்காவிட்டாலும், சில புள்ளிவிபரங்கள் கிடத்தா உள்ளன. மனிதனுக்கு விபிவதைத் தராத யுத்தம் வடக்கு கிழக்கில் 30 ஆயிரம் பேரை அங்கவீனராகக் கி உள்ளது. இவர்களுக்கு எந்தவிதமான சமீபப் பாதுகாப்பையும், வழிகாட்டுதலையும் தமிழ் தசேயத் தலைவர்கள் வழங்கியதில்லை. இது போன்று யாழ் மாவட்ட 15 பிரதேச செயலர் பிரிவுகளிலும் மொத்தமாக 25 ஆயிரத்து 773 பெண்கள் கணவனை இழந்துள்ளதாக செயலகப் புதிவர்களில் இருந்து தெரிய வருகிறது. கணவனை இழந்தவர்களில் 16வயதிற்கு உட்பட்ட 9பேரும், 17

வயது முதல் 30 வயதிற்குட்பட்ட 937 பேரும், 31 வயது முதல் 50 வயதுக்கு உட்பட்ட 7 ஆயிரத்து 989 பேரும், 50 வயதுக்கு மேற்பட்ட 16 ஆயிரத்து 838 பேரும் உள்ளனர். இந்த விதவகைகளின் உற்பத்தி, கிழக்கிலயே அதிகமானது. கிழக்கில் படுகொலை அரசியல் அன்றாட அரசியல் நிகழ்வாக காணப்பட்டது. பெண்களின் விதவைகளோடு துக்கு அப்பால், பெண்கள் கணவன் தந்தை மற்றும் மகனை பிரிந்து வாழ்தல் ஒரு விதியாகியுள்ளது. இதனால் பொருளாதார தீவிர சமீகச் சிதையும், புதிய தலைமுறையின் நலிவுற்ற வாழ்க்கை வகற்ற ஒரு சமீகமாக பரிணமிக்கின்றது.

இலங்கை அரசியலின் உலகமயமாதல் கொள்கை, இன அழிப்பு கொள்கை சாதாரணமாக தமிழ் குடும்பங்களின் காணப்பட்ட அடிப்படையான சில பொருளாதார ஆதாரங்களைக் கட்டி அழித்துள்ளது. யாழ். குடாநாட்டில் மட்டும் சுமார் 4509 ஹெக்டேர் பயிர்ச்செய்கை நிலப் பரப்பு, உவர் நிலமாக மாற்றமடைந்துள்ளது குடாநாட்டில் மட்டும் கடந்த கால யுத்தத்தினால் 5 இலட்சம் தன்னை மரங்கள் அழிந்துள்ளன. இதன் மீலம் குறைந்தபட்ச பொருளாதார அடிப்படையைக் கட்டி குடும்பங்கள் இழந்து நிற்கின்றன. ஒரு தன்னை மரத்தையே நடட்டுப் பராமரிப்பதற்கு சுமார் 5 ஆயிரம் ரூபா வரை தவேபட்டுகின்றது. இதன் மீலம் புனரமைக்க முடியாத அரசியல் தலைமைகள், அனாதை துக்கும் அன்னியனிடம் கையேந்தும் தலைவர்களைக் கொண்ட அரசியல் பிச்சைக்காரர்கள், மறு தளத்தில் வகற்றுப் போன சமீகமாக தமிழ் இனம் மாறிவிட்டது. அன்றாட சுற்றுச்சூழல் வழங்கிய பொருளாதார வளங்களான பனை, மா, பலா என்று அனாதை தும் அழிந்து விட்ட நிலையில், ஒரு சமீகத்தின் இருத்தல் என்பது பன்முகத் தன்மையில் களை விக் குள்ளாகியுள்ளது.

வடக்கு கிழக்கு கல்வியை எடுத்துத் தால் அதன் பாதிப்பு அகலமானது. யுத்தம் காரணமாக வடக்கு கிழக்கில் உள்ள 2008 பாடசாலைகளில் 156 பாடசாலைகள் மூடப்பட்ட உள்ளன. யுத்த சிதவால் சுமார் 144 பாடசாலைகள் வறோ இடங்களில் இயங்குகின்றன. மிகப் பின்தங்கிய பிரதேசங்கள் முற்றாக பாதிப்படைந்துள்ளது. தீ வக வலயத்திலுள்ள 76 பாடசாலைகளில் 30 பாடசாலைகளும், வலிகாமம் வலயத்திலுள்ள 152 பாடசாலைகளில் 21 பாடசாலைகளும், திருமலை வலயத்திலுள்ள 80 பாடசாலைகளில் 15 பாடசாலைகளும், மன்னார் வலயத்திலுள்ள 75 பாடசாலைகளில் 14 பாடசாலைகளும், யாழ்.வலயத்திலுள்ள 119 பாடசாலைகளில் 11 பாடசாலைகளும், தன்னை மரட்சி வலயத்திலுள்ள 68 பாடசாலைகளில் 10 பாடசாலைகளும், வவுனியா வலயத்திலுள்ள 83 பாடசாலைகளில் 22 பாடசாலைகளும், மடு வலயத்திலுள்ள 41 பாடசாலைகளில் 5 பாடசாலைகளும், துணுக்காய் வலயத்திலுள்ள 54 பாடசாலைகளில் 5 பாடசாலைகளும் மூடப்பட்ட உள்ளன. இதனை விட வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒருவரே ஆசிரியராகவும், அதிராகவும் உள்ள

85 பாடசாலகைகள் உள்ளன. இரூ ஆசிரியர்களாகக் கொண்ட 149 பாடசாலகைகளும், மஹின்று ஆசிரியர்களாகக் கொண்ட 138 பாடசாலகைகளும் உள்ளன. கல்வி எனப் பது வடக்கு கிழக்கில் நலிந்து சிதறந்து செல்லுகின்றது. இன்று வடக்கு கிழக்கில் 8000 மறேபட்ட ஆசிரியர்களும், 500 இற்கு மறேபட்ட அதிபர்களும், 200இற்கு மறேபட்ட கல்விப்பணிப்பாளர்கள் இருந்த போதும், கல்விக் கான ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை மிகப் பெரியதாகி வருகின்றது.

ஐக்கிய நாடுகளின் சமூக நியாய அமைச்சு

என்றும் இல்லாத அவலத்தையாழ் குடா சந்திக்கின்ற நிலையை ஒப்பிடும் போது, மற்றைய பிரதேசங் ளை நாம் கற்பனை பண்ணமுடியும். யாழ்.போதனா வதைத்தியசாலையில் கடந்த 7 ஆண்டுகளில் 6,480 பரே உயிரிழந்துள்ளனர். மருந்துத் தடை, தமிழ் வதைத்தியர்கள் மக்களின் வரிபணத்தில் பபித்துவிட்டு மக்களுக்கு துரோகம் செய்துவிட்டு நாட்டை விட்டு ஓடாதல், புலிகளின் அதிகார அடக்குமுறையைக் கு உள்ளாகி மருத்துவர்கள் வளையிறுதல், பொதுவான கல்வி தர வீழ்ச்சி, சமூகப் பலவீனங்கள் என பன உயிரிழப்புக்களை பல மடங்காக்கியுள்ளது. மலேரியா, புற்றுநோய், நெருப்புக் காய்ச்சல், வயிற்றோட்டம், மற்றும் வீதி விபத்துக்கள் என பன என்றும் இல்லாத அளவில் மரண விகிதத்தை அதிகரிக்க வதைத்துள்ளது. 1997ஆம் ஆண்டு 820 பரேம், 1998ஆம் ஆண்டு 883 பரேம், 1999ஆம் ஆண்டு 875 பரேம், 2000 ஆம் ஆண்டு 770 பரேம், 2001ஆம் ஆண்டு 932 பரேம், 2002ஆம் ஆண்டு 1012 பரேம் 2003ஆம் ஆண்டு 932 பரேம் உயிரிழந்துள்ளனர். உண்மையில் மருத்துவர் பற்றாக்குறையும், வசதி இன்மையும் மிக அவலமானதாக உள்ளது. உதாரணமாக யாழ்.ஆஸ்பத்திரி வளையிறுதலாளர் பிரிவில் 2004 பபெ.1 முதல் 10 நாள் களில் 6,605 பரே சிகிச்சை பெற்றனர். பெருமளவில் சளி மற்றும் காய்ச்சல் ஆகியவற்றுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு, யாழ் பிரதான மருத்துவமனையைக் 1000 பரேளவில் சிகிச்சைபெற வருகின்றனர். இது 2003 ஜனவரி மாதத்தில் மட்டும் யாழ். போதனா மருத்துவமனையில் வளையிறுதலாளர் பிரிவில் 24136 பரே சிகிச்சைக் காக வந்தனர். நாளாந்த சிகிச்சைக்கு வருவோர் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதுடன், நாள் கணக்காக ஏழை நோயாளிகளே வரிசையில் தங்க வண்பியுள்ளது.

இது இப்படி இருக்க, வடக்குகிழக்கில் 400 சுகாதார நிலையங்கள் சதேமடநைந்துள்ளது. இதில் 49 முற்றாக இயங்க முடியாது போயுள்ளது. 15 ஆயிரம் கல்விக்கூடங்கள் முற்றாக தகர்ந்துள்ளது. 326700 வீடுகள் முற்றாக அழிந்துள்ளது. 60 சதவீதமான வீடுகள், 10 புகையிரதப் பாலங்கள், 29 புகையிரத நிலையங்கள் முற்றாக அழிந்துள்ளது. இப்படி பற்பல. இந்நிலையில் வடக்கு கிழக்கு புனர்திரமாணம் செய்ய 4593 கோடி ரூபா தவேை என்ற மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வகையில்

இடம் பெயர்ந்தவர் மீள்குடியிறேற்றம் 568 கோடி ரூபா

சுகாதாரம் 353 கோடி ரூபா

கல்வி 205 கோடி ரூபா

வீடமைப்பு 1005 கோடி ரூபா

உள்கட்டமைப்பு 1651 கோடி ரூபா

விவசாயம் 509 கோடி ரூபா

வீதிபுனரமைப்பு 191 கோடி ரூபா

நீர்மினசக்தி 111 கோடி ரூபா

இந்த பணத்துக்காக புலிகளும் அரசும் ஏகாதிபத்திய கால்களில் நக்கிபிழைக்க முன்கின்றனர். தசேம் தசேயம் என்பது வற்றுவதே உள்ளது. இதற்காக வளியில் தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த இரூப்பிடத்தை, வாழ்வியல் சார்ந்த சூற்றுச்சுழல்கை கட்டி இழந்து நிற்கின்றனர். சூமார் 42260 ஏக்கர் விவசாய நிலம் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயம் என்ற பெயரில் மூடக்கப்பட்ட காரணத்தால் சூமார் 16 ஆயிரம் விவசாயக் குடும்பங்கள் நேரடியாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். 40 தொழிற்சாலைகள் இவ்வலயத்தினுள் மூடக்கப்பட்டது என்பதையினால் சூமார் 1700 தொழிலாளர் குடும்பங்கள் நேரடியாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். சூமார் 82 கிலோமீட்டர் நீளமான கடற்கரை பயன்படுத்த முடியாத பாதுகாப்பு வலயமாகியுள்ளது. இதனால் 4436 மீனவக் குடும்பங்கள் நேரடியாக பாதிப்படைந்துள்ளனர். பாதுகாப்பு பிரதேசம் அல்லாத இடங்களில் பொதுமக்களின் 400 வீடுகள் மட்டில் படையினர் இன்னமும் ஆக்கிரமித்து வைத்துள்ளனர். மலேகம் 290 பாடசாலைகள் மற்றும் வழிபாட்டுத் தலங்களில் இருந்தும் படையினர் வளியறேவில்லை என புள்ளி விபரங்களின் மூலம் அறியவருகிறது. யாழ் மாவட்டத்தில் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் காரணமாக 29525 வீடுகள் பயன்படுத்த முடியாத பரையுள்ளது. சூமார் 300 பாடசாலைகள் மற்றும் வழிபாட்டு இடங்களுக்கு பொது மக்கள் செல்ல முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. இரூபத்தை திற்கும் அதிகமான முக்கிய வீடுகள் பொதுமக்கள் பாவனையைக் குத்தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. பல ஆஸ்பத்திரிகள் முதல் மக்களின் வாழ்வோடு தொடர்புடைய பல கட்டிடங்கள் பயன்படுத்த தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கு கிழக்கில் 3700 வீடுகளை இராணுவம் தனது பாவனையைக் குத்தடை ஆக்கிரமித்து வைத்துள்ளது. இதனை ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் செய்கின்றது. என்றால், புலிகள் தமிழ் மக்களின் பல ஆயிரம் வீடுகளை, சொத்துக்களை ஆக்கிரமித்துள்ளனர். இதனை மூஸ்லீம் மக்களின் விவசாய நிலங்களை, குடியிருப்புகளை கட்ட ஆக்கிரமித்துள்ளனர்.

வடக்கில் இருந்து வளியறேற்றப்பட்ட மூஸ்லீம் மக்கள் இழந்த சொத்துகளின் பெறுமதி 11 கோடி டொலர் (1100 கோடி ரூபா) என மதிப்பிடப்படுகின்றது. வடக்கு கிழக்கில் புலிகள் மூஸ்லீம் மக்களை தமிழ் மக்கள் என்று கருதியபடி நடத்திய, மூஸ்லீம் விரோத நடவடிக்கையால் மூஸ்லீம் மக்கள் 45 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை புலிகளிடம் இழந்துள்ளனர். மொத்தம் 21614 குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 102867 வடக்கு கிழக்கில் இருந்து புலிகள் வளியறேற்றினர். அவர்கள் தமது சொந்த வீடு, நிலம், வியாபார நிலையங்கள் அனைத்தையும் புலிகளிடம் இழந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் மூஸ்லீம் மக்கள் சொந்த 3537 வீடுகளை மூழ்ச்சொத்துடன் புலிகளிடம் இழந்தனர். அவர்கள் வசித்த 194 அரசாங்க வீடுகளையும், 6 பாடசாலைகளையும், 16 மத வழிபாட்டு இடங்களையும் கட்ட புலிகளிடம் இழந்தனர். இதனை வர்த்தகம், மீன்பிடி இழப்பும் பாரியது. இன்று 20 சதவீத வரியை புலிகள் மூஸ்லீம் பகுதிகளில் தொடர்ந்தும் அறவிடுகின்றனர். இதில் இருந்து மூஸ்லீம் பகுதிகளில் அடக்கடி வன்முறைகள் நிகழ்கின்றன.

மக்களின் நலன்களில் சிறிதும் அக்கறையற்ற யுத்த வெறியர்களும், இராணுவ நலன் சார்ந்து அராஜக வழிகளை தமக்கு சாதகமாக்கி சிறையாடும்பவர்களாலும், அப்பாவி மக்கள் தமது பொருளாதார சமீக வாழ்வை இழப்பது அதிகரித்துச் செல்லுகின்றது. ஒரு போராட்டம் மக்களின் வாழ்வின் சூழ்நிலையைக் கொடுக்கும் போது அடிப்படையில் அது முற்போக்கானது. மற்றைய நாட்டிடம் பிச்சை எடுத்துத், கடன் வாங்கியும் முன்னேற்றுவோம் என்பது ஏமாற்றுபவர்களின் அரசியல் வித்தையாகும். இதைத் தான் அரசாங்கம் செய்கின்றது என்றால், புலிகளும் தாமும் அவ்வழியே என்று கொக்கரிக்கின்றனர். மக்களுக்கு சூழ்நிலையைக் கொடுப்பதற்குப் பதில் அதுவே மக்களுக்கு எதிரானதாக மாறிவிடும் போது, அந்தப் போராட்டம் களேவிக் குள்ளாகிவிடுகின்றது. சிங்கள இனவாதிகள் தமிழ் மக்களை ஒடுக்கி அவர்களை நலிவுற்றவராக கியது என்றால், அதற்கு எதிரான போராட்டம் அதில் இருந்து மீட்சியைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் எதார்த்தம் இரண்டாம் தமிழ் மக்களை அக்கபக்கமாக ஒடுக்கி வருகின்றது. மக்கள் தமது சொந்த வாழ்வின் அனாதைத் து சமீக அடித்தளத்தையும் இழந்து விட்டனர்.

மக்களின் வாழ்வுடன் அன்னியமான போராட்டம் மக்களின் வாழ்வை நரேடியாகவோ பலவீனத் துறகைகளில் சீராழிக்கின்றது. வறுமையை ஒரு போக்காகக் கொள்ளுது. யுத்தமும், உலகமயமாதலும் மட்டக்களப்பில் தாய்மையும், குழந்தை பிறப்பும் என்பதை, மரணத்தின் எல்லையில் ஊசலாட வதைத் துள்ளது. இதன் அடிப்படையில் வெளியாகியுள்ள சில புள்ளி விபரங்களைப் பார்ப்போம்.

வருடம்

1987

2000

2001

2002

சிசு மரணம்

54

121

117

166

தாயின் இறப்பு

12

07

09

07

இறந்த நிலையில் குழந்தை பிறப்பு

71

138

167

145

மொத்த இறப்பு

137

266

293

மட்டக்களப்பில் கழந்தையின் இறப்பு கடந்த 15 வருடத்தில் அண்ணளவாக மீண்டும் மடங்காக்கி உள்ளது. கழந்தைகளின் ஊட்டச்சத்தின் மை பெருக்கடுத்துள்ளது. கழந்தைகள் பாடசாலை சிலைவது குறைந்து வருகின்றது. சிறுவர் உழைப்பு பெருகி வருகின்றது. சிறுமிகள் மலோன பாலியல் வன்முறை பெருகி வருகின்றது. கழந்தை உழைப்பு என்பது உயர் அந்தஸ்தில் உள்ளோரின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் ஊடகமாகியுள்ளது. பாடசாலைகளில் வன்முறை பெருகியுள்ளது. ஆசிரியர்கள் அதிபர்கள் இணைந்து பெண் கழந்தைகளை பாடசாலையில் பாலியல் ரீதியாக சூரண்டுவது அபலமாகியுள்ளது. வறுமையை காரணமாக வலைக்குச் சினை சிறுமியை பாலியல் ரீதியாக கற்பித்த சோந்த கணவனை மன்னித்த மனைவி, சிறுமியின் பெண் உறுப்பில் சட்டப்போட்ட சம்பவங்கள் கட்ட மட்டக்களப்பில் பதிவாகியுள்ளது. இவர்கள் சமீகத்தின் உயர் அந்தஸ்துடையவர்கள். இவர்கள் தமிழ் தேசிய வாதிகளின் தீவிர ஆதரவாளர்கள். இப்படி பல பாலியல் ரீதியான சம்பவங்கள் வளையாகியுள்ளது. மலோன ஆழமாகவே நலிந்து சிதறந்து வரும் ஏழைத் தமிழ் மக்களின் அவலம், கடைபாரற்ற ஒரு சமீகப் போக்காக மாறிவிட்டது.

வடக்கு கிழக்கு சமீகமே அகதியாகி உள்ள நிலைமையை என்பது, தனது சமீக இருத்தலின் மலோன கையலோத் தன்மையை எதிரொலிக்கின்றது. அகதிகளாகக் காண சர்வதேச அறிக்கை ஒன்றில் சோந்த வாழ்விடத்தை விட்டு 8 இலட்சம் பேர் வளையறையுள்ளனர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்த சமீகத்தின் சமீக இருப்பு என்பது, வரையறுக்கப்படாத வகையில் களைவிக் குள்ளாகியுள்ளது. இவர்களின் நலன்களில் அரசும் சரி, பாலிகளும் சரி அகக் கற்பைப் படுவதில்லை. தத்தம் இராணுவ அரசியல் நலனுக்கு இசைவாக, இவர்களை வறும் கருவிகளாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். அமதி சமாதானம் என்ற பெயரில் யுத்த நிறுத்தம் தொடங்கியது முதல் இவர்களின் மீள்குடியிற்றம் என்பது தேசியத் தலைவர்களின் வணைடாவறொப்பான ஒரு விடையமாகவே இருந்தது. சர்வதேச நாடகளின் விடையமாகியது. சர்வதேச அமைப்புகள் மக்களாகக் குள் ஆழமாக ஊடகுவும் ஒரு நமெப் கோலாகியது. சர்வதேச அமைப்புகளின் தயவிலும் மற்றும் தன்னியல் பாகவும் மீள்குடியிற்றம் நடப்பெற்றது. முதல் 18 மாதத்தில் 311000 பேர் தமது பழைய இருப்பிடத்துக்கு திரும்பியுள்ளனர். மீள்குடியிற்றம் ஒரு சூடகாட்பின் மலோனதாகவே தொடங்கியது. இந்த சூடகாட்பான வடக்கு கிழக்கில் 327000 வீடுகள் சிதறந்துள்ள நிலையில் மீள்குடியிற்றுப்பு என்பது வதேனையான ஒன்றாகவே தொடங்கியது. எந்த நிவாரணத்தையும், எந்த தேசிய

வழிகாட்டுதலையும் தமிழ் தசேயத் தலமைகள் வழங்கவில்லை. சிதறத் தசேயச் சூட்காட்டில் அன்னிய நாட்டுப் ப்யேகளின் வழிகாட்டுதலுக்கே உட்பட்டாள் எனர். நரேடியாக அன்னியனும், இனவாத அரசுக்கு ஊடாக அன்னியனும் வழங்கிய சில நிவாரணங்களான உணவு மற்றும் நிதியில் ஓர் பகுதியை கட்டாயமாகவே தமிழ் தசேயவாதிகள் சிறையாடி வருகின்றனர்.

இதைத் தாண்டி மீள் குடியிறேற்றம் கட்ட ஆபத்தான ஒன்றாகவே உள்ளது. பலர் தொடர்ச்சியாக கண்ணிவெடி தாக்குதலுக்கு நாளந்தம் உள்ளாகின்றனர். வடக்கு கிழக்கில் புதைக்கப்பட்டாள் கண்ணிவெடி உத்தியோக பரவமாக 10 இலட்சம் என்று அறிவிக்கப்பட்டாள். ஆனால் இது 20 இலட்சத்தைத் தாண்டும் என்று மதிப்பிடப்படுகின்றது. உலகளவில் புதைக்கப்பட்ட கண்ணிவெடியில் இது கணிசமானது. 55 கண்ணிவெடிக் கு ஒன்று இலங்கையில் புதைக்கப்பட்டாள். உலகளவில் புதைக்கப்பட்ட மொத்த கண்ணிவெடி 11 கோடிக்கு மலோகும். இதை அகற்ற 3300 கோடி டாலர் (330000 கோடி ரூபா) தேவை. ஓட்டு மொத்தமாகவே புதைக்கப்பட்டவற்றை அகற்ற 1100 வருடங்கள் தேவை. இலங்கையில் 2002 வரையான காலத்தில் 35000 பரே கண்ணிவெடிக் கு பலியாகியுள்ளனர். 27000 பரே கால்களை அல்லது வறே உறுப்புகளை இழந்துள்ளனர். காயம் அடந்தவர்களில் 15 ஆயிரம் பரே இராணுவ வீரர்களாவர். வடக்கு கிழக்கில் முழுமையாக கண்ணிவெடியை அகற்ற 20 வருடங்கள் தேவை. மொத்தமாக இவற்றை அகற்ற 6000 கோடி ரூபா தேவை. இந்த நிலையில் கண்ணிவெடியை தொடர்ச்சியாக இரண்டு வருடங்களாக அகற்ற 272 கோடி ரூபாவை பல வறே நாட்கள் வழங்கியுள்ளது. இந்த நிலையில் வக்கற்ற மக்கள் வாழ வழியற்ற நிலையில் இந்த கண்ணிவெடிகளின் மலே குடியிறேறுகின்றனர். சமாதானம், அமதை என்பது நாளந்தம் கண்ணிவெடி வெடிச் சிதறல்கள் மலே தான் அரங்கிறேறுகின்றது. கண்ணிவெடியை அகற்ற சர்வதசே அமபைபுகள் கொடுக்கும் கலியின் பரேம் பகுதியை புலிகள் பறித்து எடுக்கின்றனர். தரமறுத்தவர்களை கட்டமாகவே வதைத்து தாக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் வளிவந்துள்ளன. இந்த நிலையில் குற்றைத் பட்சம் கண்ணிவெடி அகற்றல்கை கட்ட சூயமாக தசேயவாதிகளால் சய்ய முடியாது என்ற நிலையில், எப்படித் தான் தமிழ் தசேத்தை நிர்ணயம் சய்யப் போகிறார்கள்.

உண்மையில் இந்த வதேனகைக் குரிய தமிழ் சமுகம், மத்தளம் போல் மோதப்படுவதன் ஊடாகவே இலங்கையின் ஓட்டுமொத்த அரசியல் ஜனநாயக தோற்றத்தில் பொம்மி நிற்கின்றது. சமுகமே புலம் பெயர்ந்து அகதியாகி மீள் குடியிறேத்துபுக்கும் தமிழ் மக்களின் வாழ்வோ என்றுமில்லாத வதேனகைகளால் அல்லல் உறுகின்றது. சமாதானம், அமதை மீண்டுவிடும் என்ற நம்பிக்கையில், அதை பலப்படுத்தும் எல்லாவிதமான

மனித விரலோதப் போக்கையும் கட்ட ஆதரிக் கநிர்ப்பந்திக் கப்பட்டுள்ளனர். இந்த மக்களின் தலவைதி என்பது துயரமானது. யுனிசவே அறிக்கை ஒன்று வடக்கில் 69 சதவீதமான குழந்தைகள் அகதி மாகாம்களில் வாழ்வதாக தெரிவித்துள்ளது. இந்த இளம் குழந்தைகளின் தலமைமுறை வாழ்வு ஒரு சமீகப் போக்கின் வளர்ச்சிக் கேநரே எதிராகவே தொடங்குகின்றது. அதுவும் யாழ் சமீகத்தின் நிலையே இது என்றால், தமிழ் சமீகத்தின் வீழ்ச்சி என்பது பள்ளத்தில் உருண்டு ஓடுவதைத் தாண்டி எதுவும் இருக்கப்போவதில்லை.

94 ஆயிரம் குழந்தைகள் வறுமையை காரணமாக கல்வியை இழந்துள்ள நிலையில், யாழ் மாவட்டப் பாடசாலைகள் சிலவற்றில் பொறுக்கி தின்னும் கும்பல் ஒன்று மாணவர்களை பாடசாலையில் சேர்ப்பதற்கு 15 ஆயிரம் ரூபா தரும்படி நிர்ப்பந்திக்கின்றனர். நிதி கோருவது அரசாங்கத்தால் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனை எதிர்த்து பாடசாலை அதிபர்கள், பெற்றோர்கள் கல்வித் திணைக்களத்துக்கே சென்று முறையிட்ட போது, தம்மையொன்றும் செய்யமுடியாது என்று கிறும் அளவாக்கு அதிகாரத் திமிர் நிறைந்த கும்பல் ஒன்று உருவாகியுள்ளது. ஆகக் குறைந்தது 3 ஆயிரம் ரூபா கட்டவேண்டும் என்று கோருவது அரசாங்கமல்ல. தமிழ் மக்க்ளிடையே உருவாகியுள்ள திடீர் பணக்காரக் கும்பலே. இதில் தசேயம் பசேயம் புலிகளும் இணங்கிப் போவது மட்டுமல்ல, தமிழ் மக்கள் என்று மச்சிரகைக் கோசம் போடும் பிணாமிப் பல்கலைக் கழகம் கட்ட இந்த மனித விரலோத கொள்ளைக்கு எதிராக மச்சுவிடுவதில்லை.

ஐந்தாம் பருவம் - மூன்றாம் பகுதி ?

உலகமயமாதல் என்ற கட்டமைப்பில் உள்ள பன்னாட்டுத் தசேங் கடந்த பொருளாதாரமே தமிழ் முதத் தசேய பொருளாதாரம் என்பதை புலிகள் நிறுவிவருகின்றனர். அண்மையில் புலிகளின் விழாக்கள் அனைத்தும், தசேங் கடந்த பன்னாட்டுப் பொருட்களின் விளம்பரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டே நடத்தப்படுகின்றது. வன்னியில் அவர்களின் நடத்தும் பசேச்சுவார்த்தை மசேகைகள் கட்ட, பன்னாட்டு சந்தை பொருட்களின் விளம்பர பொருளால் அலங்கரிக்கப்படுகின்றது.

உதாரணமாக அண்மையில் மின்னாவது தமீழ் ழத் தசீய விளையாடும் விழாவை பாலிகள் 20.2.2004 கிளிநொச்சியில் நடத்தினர். அந்த தசீய விழாவில் கொக்கோகோலா விளம்பரங்கள், பாலிக் கொடியை விட பெரியளவில், பாலிக் கொடியின் பின்னணியில் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. (பார்க்க 21.2.2004 தினக்குரல் பத்திரிகையில்) சாதாரண செய்திப் பத்திரிகையிலேயே இப்படங்கள் வளையிடப்பட்டு இருந்தன. உத்தியோகபூர்வமற்ற வகையில் பாலிகளின் ஆதரவுடன், தமீழ் ழத் தசீய குடிபானம் கொக்கோகோலாவாக மாறியுள்ளது. இதன் மூலம் துரோகியான தசீய குளிர்பானத்துக்கு, துரோக தண்டனையாக மரணதண்டனை வழங்கப்பட்டு விட்டது. இதையாரும் உரிமை கோரவில்லை. இதற்காக வழமையோல் யாரும் குரல் கொடுக்கவாழவில்லை. பாலிகள் பன்னாட்டு பொருட்களின் இடத்தை தரக்கூடிய மாறிவரும் நிலையில், தசீய பொருளாதாரத்தின் எஞ்சிய மச்சுகளும் சேமிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. பாலிகள் கொழும்புத் தரகர்களுக்கு கீழ் இருப்பதை விட, நேரடி தரகராக இருப்பதை உறுதி செய்யும் வகையில் தான் சிங்கள இனவாதிகளுடன் பச்சுவார்த்தை என்ற கடித்தை நடத்துகின்றனர்.

உலகத்தில் மிகத் தரமான ருசியான பழங்களான உற்பத்தி செய்யும் எம் மண்ணில் கிடக்கும் பழங்களை தசீத்தின் மக்கள் உண்ணாது அவற்றை ஏற்றுமதி செய்யவும், அதில் உற்பத்தியாகும் குளிர்பானங்களை ஏற்றுமதி செய்யும் திட்டம் அமலுக்கு வந்துள்ளது. தமீழ் மக்கள் உலகத்திலேயே மிகக் கழிவான கொக்கோகோலாவை உறிஞ்சும் பாலிகளின் கொள்கை தசீய கொள்கையாகியுள்ளது. இதன்படிப்படையில் இயங்கும் பல்வகை அமைப்புகள் வடக்கில் உற்பத்தியாகின்ற பலா, பப்பாளி, அன்னாசி மற்றும் கொடித் தோடை ஆகிய பழங்களை உற்பத்தியாளர்களிடம் இருந்து வாங்கி பதனிடும் ஏற்றுமதி செய்யும் திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கென பழ உற்பத்தியாளர்கள் பற்றிய விவரங்கள் சகேரிக், பழ உற்பத்தியாளர்கள் குறிப்பிட்ட அமைப்புகளில் பதிவு செய்யக் கோரப்பட்டுள்ளது. இந்த மக்கள் விரோத நடவடிக்கையாக ஓரங்கமகைப்பட்ட கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதேச ரீதியாக வடமராட்சி - ஊற்று நிறுவனமும், கோப்பாய் - இரூபாலசை சந்தியில் அமைந்துள்ள மக்கள் நலன்காகும் பிரிவும், நல்லூர் - சமீக அபிவிருத்தி மன்றமும், சங்கானை - சிறுவர் கல்விக் கும் பால்நிலை அபிவிருத்திக் குமான நிறுவனமும், தனமராட்சி - அறவழிப் போராட்டக் குழு அலுவலகம் ஊடாக இந்த காட்பிக் கொடுப்பை ஏகாதிபத்தியத்துக்கு ஒழங்கமகைத்துள்ளனர். இப்படி பற்பல தசீய உற்பத்திகள் சொந்த மக்களின் பாவனையில் இருந்து விலக்கப்பட்டு, வளையையர்களின் நலனை உறுதி செய்கின்றனர். இதையிறுக்கையான உணவு என்ற விளம்பரத்துடன் சந்தைப்படுத்திக் கொடுக்க ஏகாதிபத்திய மூலதனங்கள் இடத்தை தரக்கூடிய மூலம் களமிறங்கியுள்ளன.

